

PROPRIETAR-DIRECTOR

AUGUSTIN POPA

Redacția și administrația
BLAJ, JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE

Cf. regulamentului de aplicare a tarifului comercial, categoria V.

Unitatea

REDACTOR

DUMITRU NEDA

Foale înscrise în Registrul de
Publicații al Trib. Târnava-Mică
sub Nr. 2-1938.

ABONAMENTE

Pe un an . . . 500 Lei
Pe 6 luni . . . 280 Lei
Pentru străinătate 1000 Lei**Foale bisericescă-politică — Apare în fiecare Sâmbătă**

Morți îngropând alți morți

(+) Mulți aud limpede chemarea Spiritului. Dar puțini îl urmează numai decît. Cei mai mulți dintre cei chemați amână intrarea în alvia dorită de Cel de sus, între timp gă-sindu-și alte treburi de isprăvit. Mântuitorul însă e categoric. Tânărului nehotărît îi spune fără încunjur și tăind calea oricărei răstălmă-ciri: „Vino după mine, și lasă morții să-și îngroape morții lor!” — Tu să trăiești în har!

Adevărat că și ispitele vieții sunt multe. Și nu-i ușor să le stai împotriva. Dar pentru creștinul dintr'o bucată Hristos și voia lui e mai presus de toate. Și să nu se uite vorba Sf. Augustin: Timeo Jesum transeuntem (= Mă tem de Isus care, în trecere pe lângă mine, mă cheamă să-i urmez). Fiul Omului e lumină din lumină și Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. E suveran absolut. Singurul Suveran absolut. Dorința lui lămurită e poruncă ce trebuie, neapărat, împlinită. Altfel ne poate aștepta căderea din harul său și aruncarea afară, unde-i plîns și scrâșnirea dinților. Felul cum cheamă Hristos pe cineva e o taină a lui. Poate atrage la sine pe unul sau pe altul ca pe Saul pe drumul Damascului. Dar să poate și să-și arunce, în treacăt, o singură privire chemătoare și să purceadă mai departe. Vai fie dacă ai nesocotit în chip ușuratic acea clipită a Destinului. — Timeo Jesum transeuntem. . .

Oamenii spiritului, petrecând și ei în trup, caută să-și facă trecerea prin lume printre robii materiei. Se cade să fie însă sarea pământului și lumină în întunec. Atâtea sunt treburile unei vieți de om în mijlocul unei obștii ce aleargă pe mil de căi întru căntarea de rosturi trecătoare! Creștinul integru, deși e prins și el în vâltoarea grijilor de tot felul, se smulge din strânsoarea lor, folosind din plin momentele grației, cari nici când nu lipsesc. Folosește cu atât mai vârtos aceste momente, bine știind că adânc pe adânc cheamă: după smunciturile unei afaceri vin altele la rând, pre cum după o piedică biruită te trezești cu alta în față; o volbură trecută lăsând loc alteia, o clătinare fiind urmată de altele, până la poticneală și prăbușire, dacă nu ești mereu treaz, mereu de veghe, mereu viu. Iar viața e mișcare: Vita in motu. Suferințele zăbavnice, îndoelnice, șovăelnice, hrănesc semintele pustirii, care nu întârzie în astfel de împrejurări. Așa se face apoi că scena vieții e plină de cadavre ambulante. Toate sulimă-nurile drogheriilor din lume, și toată horbota vorbăriei boită cu fraze sunătoare, nu pot ascunde uriciunea unor actori cari sunt doar niște figuri ce duhnesc a descompunere. — Tabloul cadavrelor ce îngroapă alte cadavre e zugrăvit de Maestrul Maestrilor, de însuși Hristos Domnul, Fiul Tatălui, creatorul și izvorul vieții. Și nu-i o simplă metaforă.

Problema ucenicului

de prof.-director E. Poemaru

Fertilitatea solului și comorile din sânul pământului, ne chiamă la lucru mai mult ca oricând. Prin munca înțeleaptă în ogorul lor ne asigurăm viitorul fericit al poporului, dacă munca noastră e „pătrunsă și de morala dreptății, a cinstei și a sincerității” cum cere marele Benjamin Franclin.

La sate femeile și copiii, înlocuiesc pe cei plecați la război și agricultura își dă, cu prisosință, roadele ei binecuvântate. Industria însă simte lipsa brațelor de muncă. Atelierele și fabricile caută meseriași buni, de cari avem foarte puțini, nu fiindcă nu sunt talente și-i vreme de război, ci pentru că nu i-am pregătit.

Statul, în cele din urmă, văzând marea necesitate de a mobiliza în ogorul industriilor un număr mai însemnat din tineretul țării, a luat o serie de măsuri, să asigure ucenicilor un trai mai ușor și pregătirea corespunzătoare dezvoltării diferitelor industrii. A deschis cămine, unde ucenicul trăiește gratuit tot timpul uceniciei. A înființat școli cu patru clase în toate orașele, ca ucenicii să cunoască și binefacerile cărții.

Legile mai noi acordă ucenicilor, între altele, și următoarele drepturi:

1. Ucenicii, cari au terminat școala de ucenici cu patru clase și s'au eliberat dela patroni, se pot înscrie, pe spesele statului, la școala superioară de meserii, pentru perfecționarea cunoștințelor profesionale;

2. Ucenicii, cari doresc, se pot duce, tot pe cheltuiala statului, în alte țări, pentru a se specializa în industriile care la noi sunt mai puțin dezvoltate, ca litografia, zincografia, gravura, ceasornicăria, argintăria și altele;

3. Cei mai buni se pot înscrie la liceul industrial superior și Politehnică;

4. Când vor să deschidă ateliere proprii, Ministerul Muncii le dă gratuit scule și mașini și bani pe camătă mică și timp îndelungat;

5. În armată au drept la termen redus și sunt primiți în școala de ofițeri, cei cu liceul industrial, și în școala de subofițeri-maestri, cei cu școala de ucenici;

6. În viitor nu vor mai primi cartea de meșter decât ucenicii cari au terminat școala cu patru clase.

Ministerul dă astfel posibilitatea, ca ucenicii buni să ajungă până la gradul de inginer și ofițeri specialiști, sau să se perfecționeze în meseria lor, fie în țară, fie în străinătate, asigurându-și cariere foarte bine plătite. Acum 10 ani, un lucrător specialist în litografie și gravură, era plătit, imediat după terminarea uceniciei, cu 15.000 lei lunar, sumă la care nu ajungea nici un licențiat

universitar, în primii ani de serviciu. În timpul de azi salariul lor e peste 100.000 lei și orice meseriaș bun câștigă mai mult ca funcționarul de stat.

Prin drepturile multe acordate tineretului muncitoresc, statul caută să creieze armata valorificării bogățiilor pământești. Intenția lui însă nu-și atinge scopul, fără concursul viu al patronilor și al conducătorilor dela sate. Statul poate doar crea mijloacele pregătirii profesionale, ca internate, școli, ateliere, burse, împrumuturi, etc., dar reușita operei în stil mare depinde de voința, de conștiința și de dragostea patronilor față de meserie și interesele țării și de calitatea ucenicilor.

Plăcerea unei meserii și elanul ucenicului de a învăța o meserie, îl trezește și-i cultivă înțelepciunea măestrului-patron. Dumnezeu dă pământul, ploaia și căldura, cu toate acestea, secerișul bogat reclamă și iscusința sămănătorului. Așa-i și la meserii.

Ucenicul, în cei 3—4 ani de ucenicie, trăiește partea a maretimpului cu patronul, lângă familia acestuia și personalul din atelier, și este la vârsta când îl amăgește mai mult plăcerea băuturii, jocul de cărți și alte fapte rele. Așa că patronul și superiorii căminelor — acolo unde sunt — are obligațiunea părintească să-l apere de prăpastia vieții și să-l îndrumeze cu vorba, dar mai ales cu faptele, — căci prinde mai bine — pe calea cea bună, infiripată din rugăciuni, învățătură și muncă cinstită. Sufletul curat și trupul sănătos al copilului, ține și lumina minții mai aprinsă și pricepe mai ușor meșteșugul meseriei.

Ucenicul ajunge, în felul acesta, mai curând la înalta mulțumire a sufletului, c'a simțit plăcerea muncii și a înțeles rostul vieții. De acum înainte e legat, trup și suflet, de atelier și de preocuparea de a înțelege toate tainele unei meserii.

În misiunea lor însă trebuie ajutați și patronii. Ei luptă cu foarte mare greutate: lipsa de elemente bune. Conducătorii satelor comit o crimă națională, când trimit copiii buni numai la școlile teoretice. Preoții, notarii și învățătorii, au marea răspundere a chemării naționale de a forma în sânul populației un curent favorabil spre îmbrățișarea diferitelor meserii, dintre cari unele nici nu sunt încă cunoscute de români.

Părintele canonic Iuliu Maior a arătat temeinic într'un articol, cu multe și înțelepte sfaturi, publicat în Anuarul Școlii de Ucenici din Blaj, în anul 1924, că la data aceea, la 69 de meserii nu era nici un român și la 18 numai câte unul.

Situația de azi e sigur mai bună în pri-

vința aceasta, dar prefacerile grabnice ale vremii, au mărit considerabil cerința brațelor de muncă specializată. De aceea tineretul dela sate trebuie îndemnat în biserici, în școală, în adunări și pretutindeni, cu o neînțetată stăruință, până când cel puțin jumătate din absolvenții școlilor primare apucă drumul spre „plugul de aur“ al meseriilor. Patronii recurg, cu toată căldura sufletului lor, la preoți, notari și învățători, rugându-i să privească și problema aceasta cu interesul și spiritul de sacrificiu pe care l-au arătat în toate momentele de mari schimbări în viața culturală și economică a neamului.

Este deci evident faptul că numai conc lucrarea acestor trei factori, poate ameliora situația și a înzestra cu forțe noi industria, bobul aurit al grâului, „aurul negru“ al petrolului și celelalte bogății ale solului și din interiorul pământului, să-și mărească însuși și înmiit valoarea, precum generația de azi, care moare spre a lăsa țării pecetea nemuririi, a înscris în cartea de onoare virtutea eternă de Creștin și de Român.

Să cercetăm Scripturile

Toți chemații și nechemății se ocupă, azi, cu scrisul. Aceia însă, cari au primit cea mai sfântă chemare în această lume, se pare că se ocupă prea puțin cu un anumit fel de a scrie.

Preoții, în virtutea poruncii divine: „*în-vățați*“ — „cu vreme și fără de vreme“, sunt obligați să scrie. Nu de dragul scrisului, ci pentru că scrisul este amvonul cel mai recunosător al zilelor noastre.

De fapt se și scrie. Destul. Se face și poezie în proză sau versuri, literatură, știință, filosofie. Toate bune, dacă sunt bune! Totuși puține scrieri au la bază Cartea Vieții: Scriptura. Chiar și în scrierile preoților. Credincioșii sunt dornici de citirea și tâlcuirea cuvântului divin. Nu o fac cei chemați, o tâlcuesc ei, de capul lor. Așa se ajunge la „sucirea sfintelor Scripturi“ despre cari face pomenire sf. ap. Petru în cartea a doua, ca-

pitolul 3, versetul 16, ca și în alte locuri ale aceleiași cărți sfinte.

Articolul Păr. prof. Al. Todea: *Cine va fi învingătorul?*, publicat în nr. 29 al ziarului „*Unirea*“, mi-a produs o mare bucurie. Pentru că este bazat pe sf. Scriptură. Și încă pe cea mai grea carte a Scripturii: Apocalipsul Sfântului Ioan.

„Cercetați Scripturile“ (Io. 5. 39). sunt cuvinte cari și acuma se îndreaptă poruncitor către cei ce trebuie să-l găsească și să-l vestească pe Hristos. Și cine sunt mai chemați, ca preoții, ca să-l caute, să-l găsească și găsimdu-l să-l arate — din Scripturi — pe Mântuitorul lumii: Hristos!?

Avem atâția doctori în teologie și în științele biblice, avem actuali și foști profesori de Biblie, la Academiiile noastre Teologice. Totuși lumina pare a se acoperi. Nimic, ori aproape nimic, nu se scrie pe baze biblice, deși lumea e dornică de-a citi și înțelege Evanghelia.

Din rândul creștinilor, cei mai chemați a citi și tâlcui Biblia, sunt preoții; iar din rândul acestora, cei mai competenți sunt, fără îndoială, bibliștii și exegeții. Deoarece au studii speciale. În vreme ce preoții ieșiți din Seminariile naționale, abia ceva s'au adâncit mai mult decât mireni în aprofundarea vechiului și al noului Testament. Afirm, fără teamă de a greși, că sunt mulți preoți, cari încă nici măcar odată n'au citit sf. Scriptură în întregime. De aceea se dovedesc atât de stângaci în a o mânui. Mai ales când se întâmplă a fi încolțiți de vre-o ceată fanatică, dar orbită și încăpăținată, de sectari.

Spre a întâmpina acestea și alte neajunsuri, încă nu e târziu, ca lăsând la o parte frazele bombastice și discursurile poetice de prin biserici și catedrale, să ne reîntoarcem la citirea și adâncirea Scripturii și la călăuzirea celor bineintenționați în cunoașterea și tâlcuirea Cuvântului divin. Reviste și ziare avem destule, cari bucuros ar publica articole semnate de „doctori“, dacă acelea vor corespunde cât de cât necesităților și binelui sufletesc al aproapelui. Studii mai lungi să se publice în cărți și broșuri. Avem o mul-

țime de preoți fără familie, cari încă n'au publicat nimic pe spesele lor, deși chiar și între cei cu familii grele sunt unii cari au publicat mai multe cărți pe cont și pe spese proprii. Numai aceia cari fac totul pentru a vesti Evanghelia lui Hristos, pot fi socotiți preoți adevărați, păstori după Inima lui Isus. Ceilalți, interesații, cari nu vor jertfi totul pentru presa creștină — amvonul secolului XX — abia de vor putea fi numiți altceva decât „*năimiți*“ (Io. 10. 12).

Să dea Bunul Dumnezeu ca articolul Părintelui Al. Todea să fie de bun augur. Ca toți iubitorii de Hristos să se ia la o întrecere sfântă, în a ne descoperi pe dulcele nostru Isus și calea lui strîmtă, în cărți inspirate din Evanghelie.

Ca să crească tot mai mult mărirea lui Dumnezeu și să se ușureze mântuirea mulțimii sufletelor, cari așteaptă picurul dătător de apă vie, pe care numai Evanghelia îl poate da.

Dorim cărți și articole evanghelice.

Bibliștii și exegeții cei dintâi au cuvântul. Apoi restul preoților și al credincioșilor condeieri. Pentru care lucru, noi ceilalți muritori, îi vom binecuvânta, iar Bunul Dumnezeu sigur că-va răsplăti. Dacă, prin scrierile vor căuta mărirea proprie, nici lingușiri față de vre-o persoană sus pusă, nici câștig bănesc, ci le vor întocmi și răspândi așa fel, ca pe un preț infim, să poată ajunge și în mâinile celor săraci, ca și în ale celor cu familii îngreunate.

Prof. Filotea Dumbravă

Misiuni populare. De Adormirea Preacuratei (în zilele 13—15 August c.) au avut loc sfinte misiuni populare la *Mădăraș-Fănațe* unde păstorește păr. I. Pol. Vestitor al cuvântului a fost păr. *Dumitru Neda* dela Blaj. S'au apropiat de Sf. Taine credincioșii cu sutele. La ascultarea spovedaniilor, pe lângă preotul misionar și parohul local, au dat ajutor și frații preoți A. Todericiu, I. Florea, Aug. Sabău și Gh. Pădureanu, admin. protopopesc. La încheierea misiunilor s'asăvârșit slujba închi-

FOIȚA „UNIRII“

Sfânta Maria Magdalena Postel

(1756—1846)

Vreau să dau în șirele de mai jos un discurs, ținut mai de mult în fața călugărițelor dela Mănăstirea Saint-Sauveur-le-Vicomte, de Părintele *Stephen Coube*, unul dintre cei mai distinși oratori sacri ai Franței contemporane, în care zugrăvește una dintre cele mai reprezentative dascălițe ale școlii catolice: *Sfânta Maria Magdalena Postel*, viața căreia vorbește așa de duos dar și așa de îngrijorător omenirii de astăzi.

Ori de câteori se ivește persecuția contra Bisericii catolice, răpindu-i așezămintele și zdrobindu-i altarele, Dumnezeu suscită în sânul ei suflete de elită destinate spre a-i ridica ruinele și spre a-i reda vechea splendoare. Acesta a fost și rolul măreț, ce i-s'a dat, acum un veac și jumătate, sfintei Iulia Postel, în călugărie Sora Maria-Magdalena, fondatoarea Institutului Surorilor Școlilor creștine ale Milei.

Ea trăește zilele pline de sânge ale Revoluției; vede Franța devastată de un uragan de nebunie și de fărâdelegi; vede cultul catolic suprimat, bisericele profanate sau distruse, preoții batjocoriți și măcelăriți, jertfa euharistică întreruptă din lipsă de preoți și...

...luna este ismna 81
-itq ni knud ism turq e iss e b sifstuti2

neretul crescut fără de religie. Inima i-se sdrobește de durere, dar nu se lasă abătută; Magdalena începe, o, nebunie a sfinților, să lupte contra răului, să repare dezastrelor, consacrandu-se operei de refacere cu energia sublimă pe care numai o imensă dragoste și o imensă durere pot s'o dea.

Iadul a declarat războiul Euharistiei și caută s'o nimicească. Dar umila femeie nu vrea ca hostia să dispară de pe pământul Franței, pe care l-a însoțit de bucurie și de dragoste dealungul atâtor veacuri. Ea îi oferă un adăpost sub acoperișul său. Hostia proscrisă rămâne acolo tot timpul viforului revoluționar, soare ascuns în dosul unui nour, dar care strălucește încă în mod discret asupra sufletelor. În lipsa omagiilor mulțimii, Iulia Postel îi oferă rugăciunile unei elite și și ale marelui inimă care singură face cât un întreg popor. Ea este, tot timpul vieții sale, dar mai ales în timpul viforului revoluționar *Ingerul Euharistiei*.

Dar iadul a declarat războiul și tinerețului pe care caută să-l descreștinezze. Or, și aci, curajoasa femeie îi ține piept. Ea dă instrucția creștină fetițelor din ținutul său; face din ele soții și mame vrednice de acest nume; fondează în favorul lor un Institut de femei devotate și generoase ca și ea, care vor aduce neprețuite servicii Franței și universului catolic. Ea este într'adevăr *Ingerul*

Euharistia și Școala își împart între sine viața Sfintei. Ea răspândește asupra Școlii belșugul dragostei scoase din Euharistie. Inima sa se precipită în chip alternativ spre Inima lui Christ și spre inima copiilor, dublă mișcare pe al cărui ritm armonios vrem să-l studiem...

I

Ingerul Euharistiei

Că un Dumnezeu, după ce s'a coborât din cer pentru a ne mântui, după ce a luat, intrupându-se forma sclavului și, murind pe Calvar, forma criminalului, se înjosește încă până a îmbrăca forma unei pâni azime, într'un fel inert și insensibil, pentru a se uni cu noi și pentru a ne servi de hrană; că după nebunia crucii, să se ducă până la nebunia Euharistiei și să rămână închis în chip-vot pentru a ne aștepta și a ne primi, tot timpul nopților și zilelor, înseamnă că e aci unul dintre acele mistere de iubire capabile de a arunca în admirație și indioșare ingerii și nobilele suflete de pe pământ, unul dintre aceste spectacole care făceau pe profet să exclame extaziat: *Obstupescite, coeli, super hoc!*

Sărmana hostie! E foarte plăpândă și slăbuță în ochii lunei! Nu cântărește! Nu rezistă! Nu vorbește! Cea mai mică adiere o poate duce ca pe o petală de crin. Cea...

nării parohiei Preasf. Inimi a Maicii Preacurate. Era de față multă lume și din satele învecinate.

Tot atunci pâr. E. Marchișiu dela Blaj, preot refugiat, a făcut aceeași apostolie misionară la Spâlnaca pâr. Isidor Aldea, unde și pâr. Chirilă din Silivaș a dat ajutor la ascultarea mărturisirilor mulțimii de credincioși ce s'au apropiat de Sf. Taine în număr de peste trei sute.

În aceleași zile ale lunii s'au ținut misiuni în parohia Ciugudul de Jos unde păstorește pâr. Eugen Circa. A ostenit cu predicarea adevărurilor veșnice pâr. Dr. Leon I. Sârbu, rectorul Internatului Vâncean, care a avut bucuria de a vedea apropiindu-se de Sf. Taine peste 500 de suflete. La mărturisiri au dat ajutor pâr. Mihail Ștefu din Decea, Aurel Horvat din Ciugudul de Sus, Aurel Pop din Dumbrava, Ioan Feldiorean din Măhăceni și Gheorghe Mureșanu din Ormeniș.

Tot în zilele de 13—15 August, s'au ținut deprinderi sufletești în Nandra, unde păstorește pâr. Eugen Ignat. Vestitor al cuvântului dumnezeesc a fost pâr. Dr. Alexandru Todea. În ziua de Sfânta Maria după masă s'a făcut o solemnă procesiune pe străzile satului — la care a luat parte lume multă de pe satele din jur — în cadrele căreia s'au ținut 15 predici asupra celor 15 puncte din rugăciunea rozariului. La mărturisiri au dat ajutor frații I. Andreșan, Carol Ignat, Iacob Bucur, Florentin Pop și Eugen Ignat.

Pretutindena bunii credincioși au alergat cu drag să asculte cuvintele mântuirii. Alipirea de biserică și de Sf. Taine s'a constatat a fi dintre cele mai mângâietoare. Lăudat să fie Domnul pentru toate!

Avem lipsă de tărie

Astăzi, când suntem în lupta crâncenă contra bolșevismului negativ și ateist, cu tendințele lui revoluționare, anarhice și distructive, nu numai în ordinea socială, politică, dar și în cea morală — acest bolșevism ce susține războiul contra creștinismului și a

instituțiilor ce stau la temelia societății civilizate: familia, religia, se cere din partea tuturor ce-și dau seama de pericolul ce amenință civilizația și existența națiunilor, să se înroleze cu dârzenie la lupta ce am început. — Să nu fim triști în fața greutăților vieții și ale vremii, și cu credință în Dumnezeu și cu inima voinică să trecem prin vijeliile timpului, purtând în sufletele noastre icoana izbândeii și fără a uita că, nu trebuie să te cruți niciodată dacă vrei să fii binecuvântat de Dumnezeu.

Pe căile nesigure ale viitorului învăluit în taină, credința noastră strămoșească ne-a fost făclia călăuzitoare și nu am greșit niciodată.

Aceeași făclie dusă de Biserică ne luminează și astăzi calea ce ne duce spre izbândă. — Noi stăm încă departe de învățăturile Bisericii lui Hristos, deoarece aceste învățături nu și-au infipt rădăcinile în inima și ființa noastră. — Trebuie să recunoaștem cu toții că una — și cea mai de seamă — din cauzele necazurilor noastre de astăzi este depărtarea de cele sfinte.

Modestia și simplitatea Domnului nostru Isus Hristos în ultimul timp erau aproape cu totul date uitării. Ba perversitatea sufletului omenesc știuse să modeleze și să denatureze înseși învățăturile Celui răstignit pe cruce, potrivit-L pe măsura și trebuința păcătoșeniei noastre pământești.

Să nu uităm, cel puțin acum în ceasul al 12-lea, că biruința noastră stă numai în semnul crucii, dar crucea să o purtăm în inimile și în ființa noastră și pe ea să simțim sângerând pe Hristos, sângerând din pricina răutății noastre, care-L ținem zăvorât să se înăbușe în temnița de lut a păcatelor noastre. Să ne spovedim păcatele, să ne plângem durerile, să scoatem puteri noi de viață și de luptă prin credința în Dumnezeu, căci numai așa se va aprinde din nou, în sufletul nostru, flacăra nădejdei care e gata să se stingă la mulți dintre noi.

Și să avem veșnic înaintea ochilor noștri temelnică învățătură a lui Hristos că, nimic nu vom putea clădi temelnic fără cre-

dință în Dumnezeu, căci, cu drept cuvânt glăsuște cartea înțelepciunii: „Dacă nu zidește Domnul casa bunătăților, degeaba lucrează cei ce o zidesc“.

Dacă credința noastră va fi nesigură și practica religioasă nesănătoasă, greșelile, nedreptățile și mizeriile ne vor birui.

Căpitan Ioan G. Alecsa

Știri mărunte

Vizitație canonică la Pânade. Dumineca trecută, Preasf. Vasile Aftenie al Bucureștilor, însoțit de pâr. Ioan Moldovanu și Iuliu Maior, canonici; Iuliu Busoiu, protopop districtual, prof. Ioan Florea, preoții Nic. Florea și Aurel Rusu, cari au slujit ca diaconi la sf. liturghie arhierescă, a făcut vizitație canonică în Pânade, unde păstorește pâr. Ioniță Bradu. Atât slujba, cât și cuvântul arhieresc, au impresionat profund bunii noștri credincioși de aci.

Delegatul Sf. Părinte la Tokio, Msgr. Farella, (Rador 13. VIII. 44), a vizitat lagărele de prizonieri de războiu din Japonia. Despre ceea ce numitul a și trimis Vaticanului o dare de seamă. În raportul său, precum se spune, delegatul încreștează că prizonierii de război americani, englezi și canadieni, sunt tratați de japonezi nu numai bine, ci chiar foarte bine.

Nouă desmințire. Agenția Rador (12. VIII. 44) face cunoscut că Biroul Oficial de Presă al Vaticanului a publicat Vineria trecută următoarea desmințire: „Nu se știe aci nimic în legătură cu știrile după cari, guvernul sovietic, a propus o acțiune comună a Moscovei și Vaticanului cu privire la problemele de după război din domeniul moral și social“.

Slujbe pentru Țară la catedrala unită din Beiuș. În luna August, în fiecare seară, la ora 7, se celebrează în catedrala română unită din orașul nostru slujbe slinte pentru scumpa noastră Țară, cu fiecare ocaziune rostind un cuvânt mângâietor mulțimii care ia parte în număr mare, în frunte cu Excelența Sa Dr. Valeriu Tr. Frențiu, episcop român unit de Oradea, Administrator Apostolic al Mitropoliei române unite de Alba-Iulia și Făgăraș. Indemnurile cucernice le dă Pr. Petrașcu. (nc).

Bucuria Congregației de Surori din Blaj. Congregația „Maicii Domnului“ de surori române unite își are capul și inima în Blaj. Aci, în biserică „Institutului Recunoștinței“ s'a săvârșit Marșia trecută, de sărbătoarea Adormirii Maicii Sfinte, în-

suficientă pentru a o disolva. Dar nu vă încredeți în aparențe. Această hostie așa de plăpândă, așa de săracă, așa de comună, e puterea nesfârșită, bogăția și slava cerului. Aceasta hostie trecută, e cuvântul lui Dumnezeu și înțelepciunea veșnică. E izvorul care răcorește omenirea, soarele care o luminează, pâinea care o hrănește, puterea care o guvernează și care ar putea să o frângă. Pământul trăește din hostie și ar muri de istovire fără de ea.

Cu toate acestea, în ciuda binefacerilor ei, lumea o disprețuște. Iadul o urește, și, când îi este dat să prevaleze pentru un anumit timp aci pe pământ, se năpustește contra ei. Dacă închide bisericile, o face pentru ca ea să nu mai aibă altare. Dacă ucide preoții, o face pentruca ea să nu mai aibă slujitori. Dacă suscită erezii, o face ca ea să nu mai aibă adoratori. Oh hostie admirabilă, cât de mult te-au urit răii în lungul veacurilor! Dar e o cinste proprie ție de a fi astfel obiectul unei ure nemuritoare ca și Satana care o inspiră.

Dar hostia este și obiectul unei nemuritoare iubiri. Toate sufletele generoase o adoară și o binecuvântă. Biserica îi cântă iubirea și speranțele. Dela ea așteaptă mântuirea: *O salutaris hostia!* Dela ea așteaptă ajutorul în războaiele care o năpădesc: *bella premunt hostiam, de robur, verubuntiam.* Dar hostia este însoțită de o mare persecuție, că

atât întâlnește mai mult devotament. Dacă se sapă catacombe, e pentruca creștinii să o poată venera și primi. În lipsă de altar, martirii îi oferă piepturile lor pentru celebrarea sfântului mister, piatră de altar vie, stropită cu sângele lor și care n'are lipsă de altă consacrare și de alte moaște sfinte. Niște bravi o duc mărturisitorilor de credință în adâncul temnițelor și se lasă mai bine măcelăriți, ca și Sf. Tarsicius, decât să o lase pe mâna necredincioșilor.

Marea Revoluție (franceză) trebuia să revadă aceste scene de ură și aceste scene de dragoste. Pe Hristos îl urmărește ea în așezămintele ce le pretinde să le sdrobească și în oamenii pe care-i ucide. Pe El ar vrea ea să-l înnece, cu toate hostiile din lume, în valurile de sânge al preoților. Dar, suflete pe cât de ingenioase pe atât și de eroice se sforțează din toate puterile să apere și să salveze hostia. În primul rând printre acestea strălucește Sfânta noastră.

S'a născut la Barfleur în anul 1756. A crescut în evlavie sub ochii unor părinți creștini. Din fragedă copilărie arată o deosebită atracție spre stânta Euharistie.

Când maică-sa se cumineca, se refugia în brațele ei, își alipea capul de pieptul ei, ca și pentru a se apropia de Isus și a asculta mai distinct bătăile inimii.

La nouă ani, e admisă la prima sfântă cuminecare. Curând după aceea, ia obișnu-

ința, pe care va păstra-o până la capetul lungii sale vieți, de a primi trupul lui Hristos în fiecare zi. Era ceva contrar obiceiului timpului, și această purtare a minunatei copilite arată în ce grad avea ea spiritul Bisericii și că era direct inspirată de Dumnezeu. Martorii tinereții sale ne spun cu ce reculegere și cu ce fervoare se apropia ea de masa sfântă: fața sa strălucea, scaldată într'o lumină extatică, înconjurată de o aureolă și lumea murmura în jurul ei: „E o sfântă!“

În fiecare seară, obține dela un crâsnic cheia bisericii Augustinilor, așezată în apropierea locuinței sale: intră în biserică pentru a-i face Mântuitorului o vizită de adio care se prelungește bineșor în noapte. Câteodată, își uită de sine în apropierea lui Christ, în plăcerea de a se ruga și de a iubi, și primele raze ale soarelui o surprind în ziua următoare încă în genunchi la picioarele altarului.

Încă din această epocă, fapte miraculoase arată cât de plăcută îi este evlavie sa-lui Dumnezeu. În două rânduri, ducându-se la biserică pentru a se cumineca, se vede oprită de revărsarea mării: dar o putere necunoscută o ridică și o duce pe celalalt țărm. Nu e deci de mirare dacă compatrioții săi o numesc Sfânta, Fiica bunului Dumnezeu, *Ingerul din Barfleur*. Dar iată că zile grele năpădesc asupra țării. În anul 1791, persecuția izbucnește contra jîm ni : ioc stăstia zeb e stîrlj stărls . iun

vestmântarea întru monahii alor 17 noițe ce și-au închinat viața idealului mănăstiresc, și s'au luat solemn, juruințele monahicești ale unei călugărițe. Delegat al Mitropoliei la acest praznic sulletesc a fost pâr. Ion Moldovanu, canonic mitropolitan. Nimenea dintre cei ce au fost de față n'a rămas neînduioșat de gestul mișcător al celor ce au intrat în ceata Mireselor lui Hristos.

Pelerinajul dela Cărbunar de prasniciul Adormirii Maicii Sfinte a isbutit și anul acesta. A luat parte la el multă lume. Slujbele sfinte au început dela miezul nopții. Liturgia arhierescă a slujit-o Preasf. Vasile Aftenie, care a și predicat în cadrele ei. Procesiunea euharistică din acea zi de sărbătoare aleasă va rămânea de neuitat în mintea mulțimei ce a luat parte la ea.

Locale. Mâne, Dumineca XI după Rusalii, va predica în catedrală pâr. Dr. Liviu Pandrea, duhovnicul Seminarului Teologic.

Aliații au debarcat și în Sudul Franței. În dimineața zilei de 15 August, forțele aliate anglo-americeane, polone și degaulliste au isbutit să debarce și în Sudul Franței. Noul sector de coastă maritimă cuprinde regiunea Toulon—Cannes. Operația aliată de debarcare la început s'a întins pe o linie de 200 km., și a fost efectuată cu aproximativ 400 vapoare.

I. P. S. Visarion Puiu la arhiepiscopul Croației. Ca reprezentant al Patriarhului României, I. P. S. Visarion Puiu, dimpreună cu mitrop. Ermogen, au sfințit la Zagreb, de episcop al ortodocșilor din Croația, pe arhim. Spiridon Niška. După ce trimișii Bisericii române au fost primiți și decorați de poglavnik, I. P. S. Visarion a vizitat și pe Msgr. Dr. Stepinak, arhiepiscopul catolic al Zagrebului și căpetenia Bisericii Catolice din Croația.

Tito în biserica Sf. Petru. Agenția Reuter anunță că Serviciul de Informații al Vaticanului a făcut cunoscut faptul că mareșalul Tito, despre care se știe că a fost în Roma, a vizitat în secret biserica Sf. Petru din Vatican, însoțit de membrii statului său major. Se dă cu socoteala că acest om al lui Stalin va încerca să-și valorifice această vizită „cucerită”, în Croația, pentru a câștiga pătura țărânească croată, care e profund și sincer catolică.

Decesul unui profesor. În ziua de 4 August c. a încetat din viață în Beiuș profesorul de științele fizico-chimice dela liceul român unit Samuil Vulcan, Octavian Rațiu, în vârstă de 37 de ani, după o muncă plină de roade la catedra pe care a deținut-o. A fost înmormântat în cimitirul român unit din loc, în ziua de 6 August de un sobor de preoți în frunte cu Exc. Sa Dr. Val. Traian Frențiu, episcop român unit de Oradea, Administrator Apostolic al

preoților rămași credincioși religiei. Credincioșii nu trebuie să mai asculte decât liturgia schismaticilor (a preoților cari s'au aliat guvernului). Însă Iuliei Postel i-e groază de acest cult sacrilegiu. De îndată ce vede un paroh care a făcut jurământ pe noua constituție (revoluționară) pătrunzind în biserică, ea iasă în mod învederat, ducând cu ea pe toți bunii creștini. Trădătorii se irită. Unul dintre ei, un căpitan fanfaron, se joară că va forțat-o să asiste la noile ceremonii. Se duce deci la ea cu câțiva soldați. Dar abia a intrat în curte și picioarele i-se împletecesc și nu mai poate înainta. Curajoasa femeie merge drept în fața lui: „Ce dorești?” îi zice ea. Unul dintre revoluționari cari vrea să pună mâna pe ea, cade pe spate ca și păzitorii veniți pentru a prinde pe Mântuitorul. Din acel moment nimeni nu mai încercă să o atragă la liturgiile schismaticilor.

Dar ferventa catolică vrea să asculte adevărata liturgie. La finea anului 1791, obține permisiunea de a transforma în capelă o chiliuță a locuinței sale, ascunsă sub o scară de granit și slab luminată de o fereastră. Acolo ascunde ea un potir, un ciboriu (pixidă) un ostensoriu, câteva ornate: și Fiul lui Dumnezeu se coboară din Cer pentru a se jertfi sub coperișul servitoarei sale.

Incepând cu acea zi și timp de câțiva ani, sfânta jertfă e des celebrată aci: în mij-

Mitropoliei române unite de Alba-Iulia și Făgăraș. Cuvântul funebru l-a rostit pâr. Dr. Nicolae Flueraș, directorul liceului român unit Samuil Vulcan, care a descris personalitatea defunctului, evidențind calitățile de educator și dascăl în slujba culturii românești dela granița de Vest.

† Mihail Marieșanu, protopop în pensie, expulsat din Tg.-Mureș, s'a stins din viață la Râmnicul Vâlci, în ziua de 28 Iulie a. c., la vârsta de 84 de ani. — Odihnească în pace!

Direcțiunea Liceului român unit de băieți „Sf. Vasile cel Mare” — Blaj

Nr. 2330—1943/44 Blaj, la 12 Aug. 1944

Prospect

pentru anul școlar 1944/45

Cererile de înscriere și reinscriere, legal timbrate (cu 40 lei timbru fiscal), se pot înainta până la 31 August 1944. La cererile de înscriere se va anexa dovada de prestarea activității extrașcolare de peste vară.

Elevii din cl. I și cei cari vin dela alte școli, vor anexa la cerere următoarele acte, în copii legalizate, urmând ca originalele să le depună în preziua începerii cursurilor: 1. Certificatul de studii despre ultima clasă promovată. 2. Extrasul de naștere. 3. Extrasul de botez. 4. Buletinul de revaccinare. 5. Certificatul de naționalitate. 6. Certificatul de avere.

În clasa I vor fi înscriși numai elevi cari la 1 Sept. a. c. vor avea vârsta de cel puțin 10 ani impliniți și cel mult 13 ani. Dispensa de vârstă de o jumătate de an o poate acorda directorul, iar mai mare (până la 9 și la 15 ani) Ministerul (conform Art. 50 din Regulamentul școlar).

On. Minister al Culturii Naționale și al Cultelor a fixat următoarele date pentru lucrările pregătitoare anului școlar 1944—1945: *Examenle particulare* încep la 25 August. Pentru candidații cari nu s'au putut prezenta la ultimele două sesiuni din motive bine justificate (concentrare, mobilizare, boală), On.

locul câtor spaima și câtor primejdii! E era catacombelor care reîncepe. Curajoșii creștini sunt admiși la sfânta slujbă cu multă precauție. Ușa se deschide și se închide după unul fiecare dintre ei, întimp ce unul dintre ei stă de pază. Dușmanul, de fapt, nu stă departe; dă târcoale prin împrejur, bine știind că credincioșii profită de întunec pentru a adora, prin grânare și ascunzișuri obscure, pe Dumnezeu cel născut în miez de noapte într'o peșteră ce servea de grajd.

Se poate ceti într'un registru al Administrației districtului Cherbourg, această însemnare în care se cuprinde, alături de impietate, frazeologia ridicolă a epocii: „Atunci când cetățeanul virtuos și încrezător doarme în sânul familiei, atunci meditează fanaticul în furia sa uciderea patrioților, sau ceea ce este și mai rău, reaservirea lor. Mama simplă și credulă, fiica nevinovată, bătrânul timid sunt jucăreia perfidelor sale inspirații. Astfel, se văd fanaticizați adunați în urma unui preot impostor rătăcind în procesiune la țară în miez de noapte și celebrând, în spaimeleroșii nerușinate de care rațiunea se indignează și pe care legea le oprește”.

(Va urma).

Prof. Ioan Vultur

Minister a aprobat ținerea unui examen în două sesiuni: Prima probă scrisă dela 25 August la 6 Septembrie, a doua probă scrisă și oral dela 16—28 Septembrie. Elevii cari dau examen de cl. VIII, vor trece proba primă dela 20—28 August, a doua dela 2—14 Sept. *Examenle de corigență* la 1 Septembrie, (taxa 100 lei de materie), *examenle de diferență, integrale și sumare* la 2 Septembrie, *examenle de admitere de cl. I* la 6 Septembrie (taxa 400 lei) și *examenle de admitere în cl. V* la 10 Septembrie (taxa 800 lei).

Data începerii cursurilor se va fixa ulterior de On. Minister.

Elevii refugiați și evacuați, în cazul că nu se pot prezenta — din motive de forță majoră — la școala unde au rămas corigenți, vor da examenle de corigență la școala de categoria respectivă, cea mai apropiată de locul unde se găsesc refugiați elevii.

Taxe școlare: Pentru toți elevii taxa școlară este de 10.000 lei, care se va achita în 2 rate: I rată, de 5000 lei, la înscriere, II rată, de 5000 lei, la reîntoarcere din vacanța de Crăciun.

În cazul când în cursul anului școlar valoarea banului ar scădea în mod simțitor, direcțiunea, cu aprobarea Mitropoliei, își rezervă dreptul de a impune o suprataxă corespunzătoare.

Elevii, cari nu au origine etnică română, plătesc taxe duble.

Cererile pentru internat se adresează Rectoratului Internatului „Vancean” de băieți. Plata taxelor se va face în cele două zile premergătoare deschiderii cursurilor.

Elevii sunt obligați să poarte chipiul școlii și numărul de ordine reglementar.

DIRECȚIUNEA

Școala tehnică industrială gr. I „Sf. Iosif”, Blaj

Nr. 1568/1943/44.

Înștiințare

pentru anul școlar 1944—1945

Lucrările pregătitoare pentru deschiderea Școlii tehnice industriale gr. I „Sf. Iosif” din Blaj se vor desfășura după următoarea ordine:

1. Cererile de înscriere la școală și la diferite examene se vor înainta până la 31 August 1944.

Elevii care cer pentru întâia oară înscrierea la școala noastră vor nota în cerere toate datele personale și toate informațiile în legătură cu situația școlară. Actele originale se vor prezenta la deschiderea cursurilor.

2. Examenle de corigență se vor ținea dela 1—5 Septembrie.

3. Examenle de diferență încep în 2 Septembrie.

4. Examenul de admitere în cl. I-a se va ținea dela 6—10 Septembrie.

Toate celelalte informații în legătură cu începerea școlii se vor anunța printr'un prospect special.

DIRECȚIUNEA

Școala Română Unită de Ucenici — Blaj

Nr. 161—1944

Anunț

Se publică vacantă catedra de parte literară, orele de educație religioasă, de parte științifică și profesională și de educația fizică și muzicală.

Cererile, însoțite de acte, se vor înainta la direcțiunea școlii până la 31 August a. c.

DIRECȚIUNEA